Kính Chào Quí Cộng Đoàn!

Bước vào Chúa Nhật Lễ Lá, chúng ta bắt đầu tuần quan trọng nhất của năm phụng vụ, gọi là Tuần Thánh. Chúa Nhật Lễ Lá là việc chúng ta làm sống lại những giây phút Chúa Giêsu khải hoàn, tiến vào thành Giêlusalem, trước khi Người chịu khổ nạn và chịu chết. Chính vì thế Hội Thánh mời gọi các tín hữu trên toàn thế giới tưởng niệm giây phút nầy, bằng cách nghe lại và cầm nhành lá, tưởng nhớ tới ngày mà Chúa Giêsu đã đồng ý cho dân chúng tung hô Người là Vua.

Chúng ta cần đặc nền tảng niềm tin trên những sự kiện như thế thì mới thấy được đức tin Kitô Giáo, một đức tin không chỉ là sự tưởng tượng, mà là niềm tin có cơ sở vững vàng. Niềm Tin đó không chỉ dừng lại ở việc tưởng niệm cuộc khổ nạn của Chúa mà cần phải đi một bước nữa để biến Nó trở thành một biến cố trong tâm hồn. Nói cách khác là nội tâm hóa biến cố lịch sử, và biến Nó trở nên sống động thật sự trong con người của chính mình.

Cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu giúp chúng ta khám pha ra từng chí tiết, từng khía cạnh, đặt mình vào trong bối cảnh lịch sử đó, sống lại từng khuôn mặt của Phi-la-tô khi rửa tay nói mình vô can, của các Tư Tế giấy động quần chúng kết án và đóng đinh Chúa Giêsu, của Phêrô đã chối bỏ Chúa, của Giuđa bán Thầy mình bằng một nụ hôn, của hai tên trộm cướp, một tên khích bác Chúa, một tên tỏ lòng ăn năn sám hối, của dân chúng tung hô Chúa trước khi Người vào thành, và sau vài giờ cũng nhành lá đó họ dương cao la hét "đóng đinh nó vào thập giá,..." hay là hình ảnh Mẹ Maria theo sát con mình từng bước, từng hơi thở, cùng lên đồi Can-vê, bất lực nhìn Con chịu nhục hình, đớn đau cho đến chết.

Chính vì lý do đó, chúng ta cũng thấy được ở nơi mình có nét của Phi-la-tô rửa tay trước những sự bất công, sợ bị mất chức, sợ dân nổi loạn, không đủ can đảm để tha cho một Người vô tội. Thấy được ở nơi mình có những nét của các tư tế ham quyền ham lợi, của Giuđa không đủ can đảm ăn năn sám hối như Phêrô, mà lại tự kết liễu đời mình. Thấy được ở nơi mình hình dáng của Simon đưa tay vác đỡ thập giá Chúa Giêsu, của Veronica đưa khăn cho Người lau mặt, như các bà theo sau than khóc đấm ngực ăn năn, và cũng như tên trộm lành xin Chúa Giêsu nhớ đến Anh trong nước vinh quang của Ngài.

Quả thật, dân chúng tôn vinh hò reo Người là Vua, nhưng Chúa Giêsu rồi đây chỉ cho họ nhận biết cách làm Vua của Mình. Vâng, hàng năm tưởng niệm cuộc khổ nạn của Chúa, chúng ta có cảm giác vui tươi vì chúng ta cùng niềm vui reo hò Chúa là Vua, nhưng cũng đượm nét buồn vì thái độ bàng quang la hét kết án Chúa. Rước lá đi theo Ngài vài giờ thì dễ, theo Ngài những lúc tung hô chẳng khó gì. Nhưng theo Ngài và ở lại khi Ngài bị mọi người bỏ rơi, điều đó khó hơn nhiều.

Con Thiên Chúa không xa lạ với đau khổ của chúng ta, Ngài biết thế nào là bị vu khống, bất công phản bội, biết thế nào là nhục nhã, sợ hãi, cô đơn và bị giết. Ngài không phân tích mầu nhiệm đau khổ, nhưng Ngài đón lấy đau khổ với tất cả tình yêu. Hãy đi với Chúa qua từng chặng đường, từ những bước đầu tiên khi tiến vào Thành Giêlusalem cho đến đồi Can-vê, đừng theo Chúa như người xa lạ, như người quay phim chụp hình, như người bàng quang đứng nhìn,... Tất cả Chúa Giêsu gánh chịu là vì chúng ta và cho chúng ta.

Đúng vậy, khi viết câu chuyện về cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu, các thánh sử không thực hiện một bài phong sự, hay một cuộc sử án trong thời gian cuối đời của Người, nhưng giải thích một cách thần học về biến cố lịch sử có thật, mà các thánh sử tin rằng, Người chịu khổ hình trên thập giá là Người đã sống lại. Các Ngài đã chứng minh rằng, Thiên Chúa đã giữ lời hứa, và Ngài thực hiện lời hứa đó, bằng cách ban Con Một người xuống trần gian làm Giá Cứu Chuộc. Xuyên qua bao nhiêu tủi nhục, đau khổ và cái chết nhục hình trên thập giá, các Thánh Sử đã nêu rõ nét về Chúa Giêsu vẫn là Chủ Tể về mọi biến cố lịch sử của con người, không phải là một khổ nạn bất hạnh, nhưng hoàn toàn Nên Một trong dự tính huyền nhiệm của Thiên Chúa.

Cầu mong mọi người bước vào Tuần Thánh nầy được thấm nhuần cuộc khổ nạn, được bước đi cùng Chúa, và cùng ngã với Ngài, để mình biết yêu thánh giá của Chúa hơn,biết mến thánh giá của mình hơn, và biết kính trọng thánh giá của người khác hơn. Như vậy chúng ta sẽ làm sống lại trọn vẹn thực tại lịch sử mà Chúa Giêsu phải chịu để cứu độ nhân loại, và qua đau khổ của Ngài chúng ta được tái sinh trong Tình Yêu mà Chúa đã chết cho chúng ta.

Linh Mục Đôminicô Nguyễn Kim Sơn.